

при него и отъ ученицътъ си да имъ гы истълкува, той имъ истълкува и тъзи, и други приложи, сирѣчъ, за скрытото съкровище, за бисерътъ, за мрежата която была хвърлена въ морето и събрала съкакъвъ видъ рыба. Вечеръта слѣдъ истълкуваньето на притчитъ, възлѣзе въ корабъ, за да прѣмине оттатъкъ Тиверіада, да отиде въ отечеството си; но прѣзъ нощта, когато той спѣше въ корабътъ, повдигнѣ са толкозъ страшна буря, щото корабчето бѣдствуваше да потъне. Като го събудихъ ученицътъ му, той гы помъмра за страхътъ и за маловѣріето имъ, заповѣда на вѣтроветъ да прѣстанжътъ, и на морето да утихне, и тутакси думата му стана дѣло. (Имат. иг. 12. 1—53. и п. 23—37. Марк. д. — лвк. п. 5—16. и 22—25.).

§. 25. Іисусъ исцѣрява двама бѣсни и кръвоточивата жена.

Като прѣминѣ Тиверіада, слѣзе въ страната на Гергесинцитъ дѣто имаше двама прочиты бѣснуемы, отъ които единътъ са наречаше Легеонъ, защото имаше легеонъ дїаволы; той дойде при Іисуса, и чрѣзъ устата ту бѣсоветъ са оплаквахъ на Іисуса, че е дошли прѣди врѣме да гы мѫчи, и го молѣхъ да не гы праждосва въ Тартара, но да гы проводи въ свинското стадо, което тамъ на близо пасѣше. Като зехъ позволеніе, влѣзохъ въ тѣхъ, и тутакси сичкого стадо до двѣ хиляди свиніе, нахвърля са въ морето, и обезпокояванытъ отъ тѣхъ злочесты человѣцы са исцѣрихъ на часътъ. А Гергесинцитъ, смаяни отъ туй чудо, и отъ страхъ да не прѣтьрпяятъ и друга нѣкоя пагуба, примолихъ са на Іисуса да излѣзе отъ